

Tiens, dà do isch vo miner Cüsine Ribise (er steckt dr ander wieder in Sack).

Marie.

Se wird wieder e Bosheit ufbringe... lese Sie's morn.

Herr Tannezapfe.

Nei, denn 's isch vielleicht pressiert... zind mr e wenig. (Marie nimmt 's Liecht un zindet. Er liest) Liewer Cüsin, ich ha schöne Sache erfahre iwer Eüer Marie (er haltet) Hein?

Marie (fir sich).

Aie! aie! (Se zieht 's Liecht z'ruck.)

Herr Tannezapfe.

Zind mr denn (liest) Se hat schint's Liebschafte...

Marie (kumt mit em Liecht nächer, fir sich).
Die hat wohrschinlig alles erfahre!...

Herr Tannezapfe (liest).

Mit drei Kàm... (er kehrt 's Blätt um).

Marie (fir sich).

Ich bi verlore ('s kumt ere ne Idee) Ah!

Herr Tannezapfe.

Mit drei Kàm... was will se mit dem sage?

Marie (zindet dr Brief a).

Oh! Bosheite will se sage.

Herr Tannezapfe.

Das wà mr jetz gli sàh... Herrje! ich brenn! (schreit) Firio! Firio!... (Er wirft dr Brief an Bode un schreit, wie wenn 's ganze Hüs in Flamme wàr. Uf si Gschrei kämme-n-alle drei Kàmifeger üse ku z'springe uf dr Herr Tannezapfe.)

XVI. Uftritt.

D'Gliche, Schlüch, Gager, Papegài

Schlüch (kumt ku z'springe).

Firio!

Gager.

Firio!

Papegài.

Firio! Firio! . . .

Herr Tannezapfe (ganz verstört).

A ça . . . schneits denn Kàmifeger hit?

G'sang (Ach, ich bin so müde).

Mitnander.

Wott me nitt grad meine,
's sin sunscht niene Keine —
Nit as Kàmifeger hit
Trifft me-n-a bi jedem Schritt!
Alles schmeckt no Kohle,
's isch züem Kückück hole!
Ich verstand kei Wort dervo,
Was die mache do!

Marie (fir sich).

Das isch 's Bouquet!

Herr Tannezapfe (verstört).

Was will das sage? . . .

Papegài.

Mr sin drei Kàm . . . Kàm . . .

Herr Tannezapfe.

Drei Kàm . . . mi Cüsine hat schint's recht g'ha
in ihrem Brief . . .